KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 17
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

34 ksiąg · 418 różnych siglów · 679 wystąpień · 1021 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**1 Kor** 1 List do Koryntian	20
Wj Księga Wyjścia	2	**2 Kor** 2 List do Koryntian	21
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	2	**Ga** List do Galatów	22
1 Sm 1 Księga Samuela	3	**Ef** List do Efezjan	22
Ps Księga Psalmów	3	**Flp** List do Filipian	23
Prz Księga Przysłów	8	**Kol** List do Kolosan	24
Koh Księga Koheleta	12	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	25
Iz Księga Izajasza	12	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	26
Jr Księga Jeremiasza	12	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	26
Lm Lamentacje	12	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	26
Ez Księga Ezechiela	12	**Hbr** List do Hebrajczyków	27
Mt Ewangelia według św. Mateusza	13	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	28
Mk Ewangelia według św. Marka	15	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	28
Łk Ewangelia według św. Łukasza	15	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	30
J Ewangelia według św. Jana	16	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	30
Dz Dzieje Apostolskie	17	**Jud** List Judy	31
Rz List do Rzymian	18	**Ap** Apokalipsa św. Jana	31

Księga Rodzaju

Rdz 2,16–17

Lekcja 17: s. 8

16 Przykazał też PAN Bóg człowiekowi: "Możesz
jeść owoce ze wszystkich drzew tego ogrodu. 17
Nie wolno ci jednak jeść z drzewa poznania dobra
i zła, bo gdy zjesz z niego, na pewno umrzesz".

Rdz 4,7

Lekcja 17: s. 19, 22, 23

7 Czyż nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz,
podnosisz głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze,
grzech czyha u twych drzwi? On chce tobą
zawładnąć, a przecież ty możesz nad nim
panować".

Księga Wyjścia

Wj 20,3–17

Lekcja 17: s. 8

3 Nie będziesz miał innych bogów oprócz Mnie. 4
Nie zrobisz sobie bożka. I żadnej podobiźnie,
przedstawiającej to, co najwyżej na niebie, nisko
na ziemi i w głębinach wód, 5 nie będziesz
oddawał czci ani nie oddasz się w niewolę. Ja
jestem PANEM, twoim Bogiem, Bogiem
zazdrosnym. Za grzechy tych, którzy Mnie
nienawidzą, wymierzam karę ich potomkom,
nawet w trzecim i czwartym pokoleniu. 6 Tym zaś,
którzy Mnie miłują i przestrzegają moich
przykazań, okazuję miłosierdzie do tysięcznego
pokolenia. 7 Nie będziesz wymawiał imienia
PANA, twego Boga, bez szacunku, gdyż PAN nie
pozostawi bez kary tego, kto wypowie Jego imię
bez szacunku.

8 Pamiętaj o dniu szabatu, aby należycie go
świętować. 9 Przez sześć dni będziesz wykonywał
wszystkie swoje prace, 10 lecz siódmy dzień jest
szabatem dla PANA, twego Boga. W tym dniu nie
podejmiesz żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani
twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani
nawet bydło czy cudzoziemiec, który mieszka w
twoim domu. 11 W ciągu sześciu dni bowiem PAN
uczynił niebo i ziemię, morze i wszystko, co w
nich istnieje, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego
PAN pobłogosławił dzień szabatu i wyróżnił go
jako święty. 12 Czcij swojego ojca i matkę, abyś
cieszył się długim życiem

13 Nie popełnisz morderstwa. 14 Nie dopuścisz się
cudzołóstwa. 15 Nie będziesz kradł. 16 Nie złożysz
kłamliwego zeznania przeciwko swojemu
bliźniemu. 17 Nie będziesz pożądał dobytku
swojego bliźniego. Nie będziesz pożądał jego
żony, jego sługi, jego służącej, jego wołu, jego
osła ani żadnej rzeczy, która należy do twojego
bliźniego".

Wj 31,18

Lekcja 17: s. 8

18 Gdy oznajmił Mojżeszowi wszystko na górze
Synaj, wręczył mu dwie tablice Świadectwa. Były
to kamienne tablice napisane palcem Bożym.

Wj 34,1

Lekcja 17: s. 8

1 PAN powiedział do Mojżesza: "Wyciosaj dwie
kamienne tablice, podobne do poprzednich, a Ja
napiszę na nich te same słowa, jakie widniały na
tablicach, które roztrzaskałeś.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,9.13–14

Lekcja 17: s. 2, 8, 11, 22, 23

9 Tylko się strzeż i bardzo się pilnuj, abyś nie
zapomniał o tych rzeczach, które widziałeś na
własne oczy, i abyś był im wierny do końca
swojego życia. Przekaż je swoim dzieciom i
wnukom.

13 Oznajmił wam swoje przymierze, które nakazał
zachowywać. Było to Dziesięć przykazań, które
napisał na dwóch kamiennych tablicach. 14 Wtedy
PAN polecił mi nauczyć was tych ustaw i
nakazów, byście je wypełniali w kraju, który
idziecie wziąć w posiadanie.

Pwt 6,4–9

Lekcja 17: s. 2, 5, 9, 11, 15, 16, 18, 22, 23

4 Słuchaj, Izraelu! PAN jest naszym Bogiem, PAN
jeden. 5 Będziesz miłował PANA, twojego Boga,
całym swoim sercem, całą swoją duszą i z całej
swojej mocy. 6 Niech słowa, które ci dziś
przekazuję, trwają w twoim sercu. 7 Wpoisz je
swoim dzieciom i będziesz o nich mówił,
przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się spać
i wstając ze snu. 8 Przywiąż je sobie do ręki jako
znak i umieść pomiędzy oczami.

9 Wypisz je na odrzwiach domu i na twoich
bramach.

Pwt 11,26–28

Lekcja 17: s. 8

26 Patrzcie! Oto dziś kładę przed wami
błogosławieństwo i przekleństwo. 27
Błogosławieństwo - jeżeli będziecie posłuszni
przykazaniom PANA, waszego Boga, które dziś
wam daję. 28 Przekleństwo - jeżeli nie będziecie
posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, i
zejdziecie z drogi, którą dziś wam nakazałem, aby
pójść za innymi bogami, których nie znacie.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22–23

Lekcja 17: s. 5

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

22 Samuel jednak powiedział: "Czy może PAN ma
upodobanie w całopaleniach i ofiarach tak jak w
posłuszeństwie słowom PANA? Nie! Dla Niego
cenniejsze posłuszeństwo od ofiary, lepsza
uległość od tłuszczu baranów! 23 Dla Niego bunt
jest jak grzech wróżbiarstwa, a nieposłuszeństwo
jak cześć oddawana bałwanom. Ponieważ ty
odrzuciłeś rozkazy PANA, On także cię odrzucił,
abyś nie był już królem".

1 Sm 16,7

Lekcja 17: s. 20

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na
jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie
wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie.
Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na
serce".

Księga Psalmów

Ps 1,1–6

Lekcja 17: s. 2, 19

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie
wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w
gronie szyderców, 2 lecz upodobał sobie w Prawie
PANA, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3
On jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami
wód, które przynosi owoc w swoim czasie. Jego
liście nie więdną, i wszystko, co robi, jest udane. 4
A bezbożni - przeciwnie: są jak plewa, którą wiatr
unosi. 5 Dlatego bezbożni nie ostoją się na sądzie
ani grzesznicy wśród sprawiedliwych.

6 Bo PAN zna drogę sprawiedliwych, a droga
bezbożnych zaginie.

Ps 9,2–3

Lekcja 17: s. 11

2 Całym sercem będę Cię sławił, PANIE, będę
opowiadał wszystkie Twoje cuda, 3 będę się
cieszył i radował Tobą, będę śpiewał Twemu
imieniu, Najwyższy!

Ps 14,2–3

Lekcja 17: s. 4

2 PAN spojrzał z nieba na ludzi, aby zobaczyć, czy
jest ktoś rozumny, kto chce poznać wolę Boga. 3
Wszyscy razem zbłądzili, stali się nikczemni, Nie
ma nikogo, kto by czynił dobro, nie ma ani
jednego.

Ps 18,21–37

Lekcja 17: s. 8

21 PAN mnie wynagrodził za moją sprawiedliwość,
za czystość moich rąk mi odpłacił. 22 Gdyż
szedłem drogami wytyczonymi przez PANA i nie
buntowałem się przeciw mojemu Bogu. 23 Gdyż
szanowałem wszystkie Jego nakazy i Jego praw
nie odrzucałem. 24 Byłem doskonały wobec Niego
i wystrzegałem się grzechu. 25 Więc PAN mi
odpłacił za moją sprawiedliwość, za czystość rąk
moich przed Jego oczami.

26 Dochowujesz wierności temu, kto jest wierny, z
człowiekiem nienagannym postępujesz
nienagannie. 27 Z uczciwym postępujesz uczciwie,
ale z przewrotnym - przebiegle. 28 Gdyż Ty
wybawiasz ludzi pokornych, ale wyniosłych
upokarzasz. 29 Ty bowiem, PANIE, zapalasz moją
lampę, Boże mój, Ty rozjaśniasz me ciemności. 30
Z Twoją pomocą zdobywam umocnienia, dzięki
mojemu Bogu mogę mur przeskoczyć.

31 Droga Boża jest nieskalana, słowo PANA
oczyszczone w ogniu. On jest tarczą dla
wszystkich, którzy Mu ufają. 32 Bo któż jest
Bogiem oprócz PANA, kto skałą prócz naszego
Boga? 33 Bóg przepasuje mnie mocą, nieskalaną
czyni moją drogę. 34 Moim nogom daje szybkość
gazeli i stawia mnie na wyżynach. 35 On ćwiczy
moje ręce do walki, moje ramiona do napinania
spiżowego łuku.

36 Ty mnie osłaniasz jak tarcza i Twoja prawa ręka
mnie podtrzymuje, wywyższa mnie Twoje
uniżenie. 37 Poszerzasz drogę przede mną, moje
stopy się nie potykają.

Ps 19,8–12

Lekcja 17: s. 3, 4, 16

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

Ps 23,1–6

Lekcja 17: s. 17

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak
mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym
odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie
po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje
imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie
ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i
laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną
stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi
głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie
dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA
po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 17: s. 4, 19

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i
wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego
mieszkańcy.

Ps 29,1–2

Lekcja 17: s. 3

1 Psalm Dawida. Oddajcie PANU, synowie Boży,
oddajcie PANU chwałę i cześć! 2 Oddajcie PANU
chwałę należną Jego imieniu, adorujcie PANA w
Jego wspaniałej świątyni!

Ps 30,5

Lekcja 17: s. 11

5 Śpiewajcie PANU, Jego wierni, sławcie Go,
wspominając Jego świętość.

Ps 33,2–4

Lekcja 17: s. 11

2 Sławcie PANA na cytrze, grajcie Mu na harfie o
dziesięciu strunach. 3 Śpiewajcie dla Niego pieśń
nową, grajcie Mu pięknie z radością. 4 Bo słowo
PANA jest prawe, a każdy Jego czyn niezawodny.

Ps 34,1–3

Lekcja 17: s. 11, 22, 23

1 Dawida, gdy udawał szalonego przed
Abimelekiem i odszedł wypędzony. 2 Będę
wysławiał PANA w każdym czasie, będę Go
zawsze chwalił moimi ustami. 3 Chlubię się
PANEM, niech słyszą to uciśnieni i niech się
weselą.

Ps 37,1–40

Lekcja 17: s. 17, 20

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani
nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości,
2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną
jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń
dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim
kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni
pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe
kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją
prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w
ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość
temu, komu się powodzi, ani człowiekowi
podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć
oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił.
9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU
posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni,
daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie
będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się
rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny
prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego
zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że
jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają
miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i
nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz
ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk
będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż
wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona
bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN
podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich
dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie
zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu
będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą,
wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak
dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan
błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie,
zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki
człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24
Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma

go za rękę. [25] Byłem młodzieńcem i już się zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego, by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o chleb żebrało.

[26] On w każdym czasie lituje się i pożycza, błogosławione będzie jego potomstwo. [27] Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na wieki. [28] Bo PAN miłuje prawość i nie opuści swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki. Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo bezbożnych wyginie. [29] Sprawiedliwi posiądą ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. [30] Usta sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego język głosi sprawiedliwe wyroki.

[31] W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego nogi. [32] Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, [33] lecz PAN nie zostawi go w ręku tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie sądzony. [34] Wyczekuj PANA i idź drogą, którą wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię, ujrzysz, jak giną bezbożni. [35] Widziałem, jak bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr rozłożysty.

[36] Przechodziłem obok, a już go nie było, szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. [37] Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. [38] Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni, wyginie potomstwo bezbożnych. [39] A sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest ich obrońcą w czasie utrapienia. [40] Wspomaga ich PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 51,3–7

Lekcja 17: s. 4, 17

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź nieprawość moją. [4] Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego. [5] Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. [6] Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu. [7] Bo urodziłem się jako grzesznik i od poczęcia nieprawość ciąży na mnie.

Ps 63,4–5

Lekcja 17: s. 11

[4] Bo łaska Twa lepsza nad życie; moje wargi wielbić Cię będą. [5] Oto będę Cię wysławiał swym życiem i w Twoje imię będę wznosił me ręce.

Ps 95,6–7

Lekcja 17: s. 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[6] Wejdźcie! Oddajmy pokłon, padnijmy przed Nim, klęknijmy przed PANEM, który nas stworzył. [7] Bo On jest naszym Bogiem, my ludem Jego pastwiska i owcami rąk Jego. Dzisiaj, jeśli głos Jego usłyszycie,

Ps 103,1–22

Lekcja 17: s. 9, 11

[1] Dawida. Uwielbiaj, duszo moja, PANA, i całe moje wnętrze - Jego święte imię. [2] Uwielbiaj, duszo moja, PANA, nie zapominaj o tym, co dobrego ci uczynił. [3] On przebacza wszystkie twoje winy, leczy wszystkie twe słabości. [4] On ocala od zguby twe życie, wieńczy Cię łaską i miłosierdziem. [5] On syci dobrami twe siły, twa młodość odnowi się jak u orła.

[6] PAN dokonuje czynów sprawiedliwych, skrzywdzonych bierze w obronę. [7] Mojżeszowi dał poznać swe drogi, Izraelitom swoje zamiary. [8] Miłosierny jest PAN i litościwy, cierpliwy i pełen łaskawości. [9] Nie będzie się gniewał bez końca ani nie będzie oburzony na wieki. [10] Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odpłaca nam według naszych nieprawości.

[11] Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych. [12] Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy. [13] Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. [14] Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. [15] Dni człowieka są jak trawa, przekwita jak kwiat na polu.

[16] Gdy zamiera w nim oddech - przemija, i wszelki ślad po nim ginie. [17] Lecz łaska PANA przez wszystkie wieki nad Jego czcicielami, a sprawiedliwość Jego nad ich potomstwem. [18] Nad tymi, co zachowują Jego przymierze i przestrzegają Jego przykazań. [19] PAN ustanowił swój tron w niebie, a Jego królowanie rozciąga się nad wszystkim. [20] Uwielbiajcie PANA, wszyscy Jego aniołowie, mocarze pełniący Jego nakazy, posłuszni Jego słowom.

[21] Uwielbiajcie PANA, wszystkie zastępy Jego, słudzy, pełniący Jego wolę. [22] Uwielbiajcie PANA, wszystkie Jego dzieła w każdym miejscu Jego panowania. Uwielbiaj, duszo moja, PANA!

Ps 104,1–35

Lekcja 17: s. 11

1 Uwielbiaj, duszo moja, Pana! PANIE, mój Boże, jesteś nieskończenie wielki! Odziałeś się w majestat i piękno, 2 okryłeś się światłem jak płaszczem. Rozciągnąłeś niebo jak namiot. 3 Wznosisz swe komnaty ponad wodami, chmury są Twoim rydwanem, poruszasz się na skrzydłach wiatrów. 4 Wichry czynisz swymi posłańcami, a sługami swymi - płomienie ognia. 5 Umocniłeś ziemię w posadach i nigdy się nie zachwieje.

6 Otchłanią morską okryłeś ją jak szatą; nad górami wznoszą się wody. 7 Uciekają one przed Twoją groźbą, drżą od głosu Twego gromu. 8 Wznoszą się ponad góry i opadają w doliny, na miejsce, które im wyznaczyłeś. 9 Nie przekroczą granicy, którą im wyznaczyłeś, nie powrócą, aby zalać ziemię. 10 Ty każesz tryskać źródłom w dolinach, a spomiędzy gór płyną wody.

11 Piją wszystkie dzikie zwierzęta, dzikie osły gaszą pragnienie. 12 Nad nimi mieszkają ptaki powietrzne, śpiewają wśród gałęzi. 13 Ty ze swych komnat zraszasz góry; owocem Twoich dzieł syci się ziemia. 14 Ty sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła i zioła służące ludziom, żeby mogli czerpać pokarm z ziemi, 15 i wino, co rozwesela ludzkie serce. Żeby oliwa rozjaśniała twarze, a chleb wmacniał ludzkie siły.

16 Wody pod dostatkiem mają drzewa PANA i cedry Libanu, które On zasadził. 17 Tam ptaki się gnieżdżą, a gniazda bocianie górują nad nimi. 18 Dla górskich kozłów - urwiska, a skały - schronieniem góralków. 19 Ty uczyniłeś księżyc miarą czasu; słońce zna porę swego zachodu. 20 Zsyłasz ciemność i noc nastaje; w niej poruszają się wszelkie zwierzęta leśne.

21 Lwiątka o łup wołają, domagają się pokarmu od Boga. 22 Gdy wzejdzie słońce, schodzą się razem i kładą się w swoich legowiskach. 23 Człowiek wychodzi do swych zajęć, aby pracować aż do wieczora. 24 Jakże liczne są Twe dzieła, PANIE! Wszystko z mądrością uczyniłeś; ziemia jest pełna Twoich stworzeń. 25 Oto morze: wielkie i szerokie, w nim poruszają się niezliczone stworzenia małe i wielkie.

26 Tamtędy pływają statki i Lewiatan, którego stworzyłeś, by się nim bawić. 27 Wszystko to czeka na Ciebie, byś zesłał pokarm w stosownym czasie. 28 Kiedy im dajesz, przyjmują, gdy otwierasz swą rękę, wszystko napełnia się dobrem. 29 Lecz gdy odwracasz swe oblicze, ogarnia je trwoga; gdy zabierasz im ducha, giną i w proch się obracają. 30 Posyłasz swego ducha, a są stworzone. I odnawiasz oblicze ziemi.

31 Niech na wieki trwa chwała PANA; Niech PAN się cieszy z dzieł swoich. 32 Gdy patrzy na ziemię, wprawia ją w drżenie, gdy gór dotyka, one dymią. 33 Będę śpiewał PANU, jak długo żyć będę, będę grał memu Bogu, dopóki istnieję. 34 Niech miła Mu będzie pieśń moja, niech PAN będzie moją radością. 35 Niech znikną grzesznicy z ziemi, by już nie było bezbożnych. Uwielbiaj, duszo moja, PANA! Alleluja!

Ps 111,1–2.10

Lekcja 17: s. 2, 11, 15

1 Alleluja! Będę Cię sławił, PANIE, z całego serca w radzie prawych i w zgromadzeniu. 2 Wielkie są dzieła PANA, upragnione rozważania przez wszystkich, którzy je miłują.

10 Bojaźń PANA początkiem mądrości. Wszyscy, którzy w niej trwają, rozumieją dobro. Jego chwała trwa na wieki.

Ps 112,1

Lekcja 17: s. 5

1 Alleluja! Szczęśliwy jest ten, kto się boi PANA, kto umiłował Jego przykazania.

Ps 115,1

Lekcja 17: s. 6, 22, 23

1 Nie nam, o PANIE, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskę i wierność.

Ps 119,9.11.16.30.67.75.89.105.130.160

Lekcja 17: s. 3, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 18, 20, 22, 23

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę? Zachowując Twoje słowa!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o Twych słowach.

30 Wybrałem drogę prawdy, i nie zapomniałem wyroków Twoich.

67 Błądziłem, zanim doznałem upokorzenia; dlatego będę strzec Twego słowa.

75 Poznałem, PANIE, że wyroki Twe są sprawiedliwe i słusznie mnie upokorzyłeś.

89 Na wieki, o PANIE, Twoje słowo trwa w niebie.

105 Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i światłem na mojej ścieżce.

130 Wyjaśnienie Twoich słów rozjaśnia umysł i daje rozum ludziom prostym.

160 Podstawą słów Twoich jest prawda, wieczne są wyroki Twej sprawiedliwości.

Ps 121,1–8

Lekcja 17: s. 4

1 Pieśń wstępowań . Oczy swe wznoszę ku górom: skąd przyjdzie dla mnie pomoc? 2 Pomoc przychodzi od PANA, Który stworzył niebo i ziemię! 3 On nie pozwoli potknąć się twej nodze ani się nie zdrzemnie Ten, który cię strzeże! 4 Nie zdrzemnie się nigdy ani nie zaśnie Strażnik Izraela. 5 PAN jest strażnikiem twoim, PAN twoją osłoną, On jest po twojej prawej stronie.

6 We dnie nie porazi cię słońce ani księżyc w nocy. 7 PAN cię ustrzeże od zła wszelkiego, PAN ochroni twe życie. 8 PAN cię ustrzeże przy wyjściu i powrocie teraz i na wieki.

Ps 127,3–5

Lekcja 17: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 Oto dzieci są darem PANA, a owoc łona zapłatą. 4 Jak strzały w ręku wojownika, tak dzieci zrodzone za młodu. 5 Szczęśliwy ten, kto nimi napełni swój kołczan! Nie dozna wstydu, gdy u bram miasta dojdzie do rozprawy z wrogiem.

Ps 139,13–16

Lekcja 17: s. 5

13 To Ty ukształtowałeś moje sumienie, przygarnąłeś mnie już w łonie matki! 14 Będę Cię sławić, bo dokonujesz potężnych cudów: przedziwne są Twe dzieła i dobrze je poznałem. 15 Nie była zakryta żadna kość przed Tobą, kiedy powstawałem w ukryciu, tkany w głębinach ziemi! 16 Oczy twoje widziały, gdy byłem jeszcze w zarodku; w Twej księdze były zapisane wszystkie dni przeznaczone dla mnie, gdy jeszcze żaden z nich nie istniał!

Ps 142,1–8

Lekcja 17: s. 11

Ps 142: W druku: Ps 9,2–3; 142. Po średniku sam numer, czyli cały Psalm 142 (Ps 9 nie ma wersetu 142).

1 Pouczenie Dawida, gdy modlił się, będąc w jaskini. 2 Głośno wołam do PANA, głośno PANA błagam. 3 Wylewam przed Nim prośbę swoją, opowiadam Mu o swoim ucisku. 4 Gdy duch mój omdlewa we mnie, Ty znasz moje ścieżki. Na drodze, którą szedłem, zastawili na mnie pułapkę. 5 Spojrzałem w prawo i widzę: nikt mnie już nie poznaje, nie ma dla mnie ucieczki, bo nikt się nie troszczy o mnie!

6 Wołam do Ciebie, PANIE, mówię: Ty jesteś moim schronieniem! Moim udziałem w krainie żyjących! 7 Wysłuchaj modlitwy mojej, bo jestem bardzo udręczony! Wyzwól mnie od moich prześladowców, bo są silniejsi ode mnie! 8 Wyprowadź z mnie więzienia, abym sławił Twe imię! Zgromadzą się wokół mnie sprawiedliwi, gdyż wyświadczyłeś mi dobro!

Ps 145,1–7.10–14

Lekcja 17: s. 3, 11, 13

1 Pieśń pochwalna Dawida. Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu! będę wysławiał Twe imię, po wieczne czasy! 2 Każdego dnia będę Cię wysławiał i wychwalał Twe imię po wieczne czasy! 3 Wielki jest PAN i godny wielkiej chwały, a Jego wielkość nie ma granic. 4 Wszystkie pokolenia będą głosiły dzieła Twoje i opowiadały o Twojej potędze. 5 Będą głosiły wspaniałą chwałę Twego majestatu a ja opowiem cuda Twoje.

6 Będą opowiadać o potędze Twoich dzieł zdumiewających, a ja będę wielbić wielkość Twoją. 7 Będą przypominać niezmierną Twą dobroć i cieszyć się Twą sprawiedliwością.

10 Niech sławią Ciebie, PANIE, wszystkie dzieła Twoje a Twoi wierni niech Cię wychwalają. 11 Niech głoszą chwałę Twego królestwa i niech mówią o Twojej potędze. 12 Niech obwieszczają Twą potęgę synom ludzkim i wspaniałą chwałę Twojego królestwa. 13 Królestwo Twoje trwa na wieki, a panowanie przez wszystkie pokolenia. Wierny jest Bóg w swoich słowach i święty we wszystkich swoich dziełach. 14 PAN podtrzymuje tych, którzy upadają, i podnosi wszystkich poniżonych.

Ps 147,1–20

Lekcja 17: s. 11

1 Alleluja! Jak dobrze jest śpiewać naszemu Bogu,
jak miło i przyjemnie Go wychwalać! 2 PAN
odbudowuje Jeruzalem i gromadzi wygnańców z
Izraela. 3 Uzdrawia złamanych na duchu i
opatruje ich rany. 4 On bezmiar gwiazd przelicza,
nadaje im wszystkim imiona. 5 Wielki jest nasz
Pan i pełen mocy, a Jego mądrość niepojęta.

6 PAN podtrzymuje pokornych, bezbożnych zaś
poniża do ziemi. 7 Śpiewajcie PANU w podzięce,
grajcie na cytrze naszemu Bogu. 8 On niebo
okrywa chmurami, ziemi zsyła deszcze. On każe
rosnąć trawie na górach. 9 Bydłu daje pokarm i
pisklętom kruków, gdy do Niego wołają. 10 On nie
ma upodobania w sile konia ani się nie lubuje w
ludzkiej mocy.

11 PAN ma upodobanie w bogobojnych, którzy
ufają Jego łasce. 12 Uwielbiaj, Jeruzalem, PANA,
sław twego Boga, Syjonie! 13 Bo umocnił zasuwy
bram twoich, pobłogosławił twoich synów w
tobie. 14 On wprowadza pokój w twe granice, syci
cię obfitością zboża. 15 On posyła swe rozkazy na
ziemię i szybko biegnie Jego słowo.

16 On sypie śniegiem jak wełną, a szron jak popiół
rozrzuca. 17 On rzuca grad jak okruchy chleba, a
któż się ostoi wobec Jego mrozu? 18 Gdy pośle
swoje słowo, lód topnieje, gdy tchnie swym
duchem, wtedy płyną wody. 19 On oznajmił słowo
swoje Jakubowi, swoje nakazy i wyroki Izraelowi.
20 Nie uczynił tak żadnemu narodowi, nie objawił
im wyroków swoich. Alleluja!

Księga Przysłów

Prz 1,2–9.22

Lekcja 17: s. 2, 9, 10, 11

2 służące do poznania mądrości i karności, do
zrozumienia pouczeń o umiejętności, 3 do
zdobycia obyczajów, sprawiedliwości,
praworządności i uczciwości. 4 Dzięki nim
niedoświadczeni nabierają rozwagi, a młodzieńcy
uzyskują wiedzę i zdolność rozeznania. 5 Niech
słucha ich mądry i pomnaża swą wiedzę, a
pojętny nabywa biegłości. 6 One pozwalają
rozumieć język przysłów i przypowieści,
wypowiedzi mędrców i ich zagadki.

7 Bojaźń PANA jest początkiem wiedzy, ale głupcy
gardzą mądrością i nauką. 8 Słuchaj, mój synu,
upomnień ojcowskich i nie lekceważ pouczeń
swej matki, 9 bo są one wspaniałym wieńcem na
twej głowie i ozdobnym łańcuchem na twojej szyi.

22 "Jak długo jeszcze, niedoświadczeni, będziecie
kochać brak doświadczenia, dokąd, szydercy,
będziecie szydzić, a wy, nierozumni, nienawidzić
wiedzy?

Prz 2,1–15

Lekcja 17: s. 2

1 Synu mój, jeżeli przyjmiesz moje słowa i
przechowasz w sobie moje przykazania, 2 jeżeli
natężysz słuch na głos mądrości i zwrócisz swe
serce do roztropności, 3 jeżeli będziesz przyzywał
umiejętności i głos swój skierujesz do
roztropności, 4 jeżeli będziesz ich poszukiwał jak
srebra i starał się o nie jak o ukryty skarb - 5
wówczas zrozumiesz bojaźń PANA i osiągniesz
wiedzę Boga.

6 Bo PAN daje mądrość, z Jego ust pochodzi
wiedza i roztropność. 7 On udziela pomocy
ludziom prawym, jest tarczą dla postępujących
uczciwie, 8 czuwa nad ścieżkami praworządności,
strzeże dróg swoich wiernych. 9 Wówczas
zrozumiesz sprawiedliwość, praworządność i
uczciwość - każde dobre postępowanie. 10 Bo
mądrość napełni twoje serce, a wiedza będzie dla
ciebie rozkoszą.

11 Przezorność będzie cię strzegła, roztropność
roztoczy nad tobą opiekę, 12 aby cię ustrzec przed
złą drogą, przed człowiekiem mówiącym
obłudnie; 13 przed tymi, którzy opuszczają ścieżki
prawości, schodząc na drogi ciemności; 14 przed
ludźmi, którym sprawia radość czynienie zła i
których cieszy obłuda i przewrotność; 15 którzy
chodzą po krętych ścieżkach i znieprawiają swe
postępowanie;

Prz 3,5–26.35

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10, 17, 20

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych
oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła.
8 To da moc twemu ciału i twardość twoim
kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i
pierwocinami ze wszystkich twych plonów.

10 Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje
tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź,
mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się
Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego
karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.
13 Szczęśliwy człowiek, który znalazł mądrość, i
osiągnął roztropność! 14 Bo lepiej ją zdobyć niż
pozyskać srebro, jej wartość przewyższa złoto.

15 Jest cenniejsza od rubinów i żaden z twych
klejnotów jej nie dorówna. 16 W prawej ręce
trzyma długie życie, w lewej bogactwo i sławę. 17
Jej drogi to rozkosz, wszystkie jej ścieżki
zapewniają pokój. 18 Ona jest drzewem życia dla
tych, którzy ją osiągnęli, szczęśliwy ten, kto
przylgnął do niej! 19 PAN w swej mądrości
utwierdził ziemię, w swej roztropności umocnił
niebiosa.

20 Dzięki Jego wiedzy wytrysnęła woda spod ziemi,
a obłoki spuściły rosę. 21 Synu mój, nie trać tych
pouczeń sprzed oczu, zawsze staraj się być
rozważny i przezorny, 22 a staną się one życiem
twej duszy i ozdobą twojej szyi. 23 Wtedy będziesz
szedł pewnie swoją drogą, nie potknie się twoja
noga. 24 Kiedy się położysz, nic cię nie zatrwoży,
zaśniesz, a sen sprawi ci przyjemność.

25 Nie musisz się lękać nagłej trwogi ani burzy,
która uderzy w bezbożnych, 26 bo PAN ciebie
wesprze, On twoją nogę uchroni przed sidłem.

35 Mędrcy osiągną sławę, głupcy pogrążą się w
hańbie.

Prz 4,1–6.10–27

Lekcja 17: s. 2

1 Słuchajcie, synowie, karcenia ojcowskiego,
dołóżcie starań, by posiąść umiejętność. 2 Podaję
wam dobrą naukę, moich rad nie porzucajcie. 3
Również ja żyłem kiedyś przy ojcu jako syn, byłem
jedynym ulubieńcem matki. 4 Już wtedy on uczył
mnie i mówił: "Zachowaj w swym sercu moje
słowa, przestrzegaj moich przykazań, a żył
będziesz! 5 Zdobywaj mądrość i umiejętność, nie
zwlekaj, nie odstępuj od moich rad!

6 Nie opuszczaj jej, strzeż siebie, pokochaj ją,
czuwaj nad sobą".

10 Słuchaj, mój synu, przyjmij moje słowa, a
dożyjesz sędziwej starości. 11 Pouczę cię o drodze
mądrości i poprowadzę ścieżkami prawości. 12
Kiedy będziesz szedł, nie potkniesz się, a gdy
pobiegniesz, nie upadniesz. 13 Trwaj w karności,
nie odstępuj od niej, postępuj mądrze, bo dzięki
temu będziesz żył długo. 14 Nie wchodź na ścieżkę
bezbożnych, na drogę złych nie wkraczaj!

15 Omijaj ją, nie idź nią, odwróć się od niej i oddal!
16 Bo oni nie zasną, zanim nie popełnią zła, nie
potrafią usnąć, dopóki nie sprowadzą
nieszczęścia. 17 Ich chlebem - nieprawość, a
winem - przemoc. 18 Ścieżka sprawiedliwych jest
jak światło poranne, które staje się coraz
jaśniejsze, aż dojdzie do dnia pełnego. 19 Droga
przewrotnych jest jak ciemność, nie wiedzą, o co
się potkną.

20 Synu mój, uważaj na me słowa, nadstaw uszu
na moje pouczenia. 21 Niech nie schodzą ci one
sprzed oczu, zachowaj je w głębi swego serca. 22
Bo ci, którzy je odkryli, żyją i wzrastają w siłę. 23
Strzeż pilnie swego serca, bo z niego płynie życie.
24 Przewrotność ust odsuń od siebie i oddal
złośliwość warg.

25 Niech twoje oczy patrzą prosto, kieruj wzrok
przed siebie. 26 Wyrównaj ścieżki, po których
kroczysz, a wszystkie twe drogi będą pewne. 27
Nie zbaczaj ani w prawo, ani w lewo, zawróć swe
kroki od zła.

Prz 5,1–23

Lekcja 17: s. 2, 8

1 Synu mój, słuchaj uważnie tego, co mówię o
mądrości, nakłoń ucha na to, co mówię o
roztropności, 2 abyś umiał postępować przezornie
i aby w twoich ustach znalazły się mądre słowa. 3
Bo usta cudzej żony ociekają miodem, jej
podniebienie jest gładsze od oliwy. 4 Lecz potem
staje się gorzka jak piołun i ostra jak miecz
obosieczny. 5 Jej nogi schodzą do śmierci, jej kroki
zmierzają do krainy umarłych.

6 Nie widzi ona ścieżki życia, nie wie, że jej drogi
wiodą na manowce. 7 A zatem, słuchajcie mnie,
synowie, nie odstępujcie od rad moich! 8 Niech
twoja noga omija ją z daleka, nie zbliżaj się do
drzwi jej domu, 9 abyś nie musiał oddać innemu
swej siły, a swoich lat człowiekowi okrutnemu; 10
żeby twoją pracą nie sycili się inni, a owoc twego
trudu nie znalazł się w cudzym domu.

11 Bo w końcu będziesz jęczał, gdy zwiotczeje
twoje ciało i mięśnie, 12 i powiesz: "Oto
nienawidziłem karności, moje serce wzgardziło
upomnieniem. 13 Nie słuchałem głosu moich
wychowawców, nie skłaniałem ucha do słów
nauczycieli. 14 Niewiele brakowało, abym wpadł w
największe nieszczęście pośród zgromadzenia i
rady". 15 Pij wodę z własnego zbiornika, ze strug
wypływających z twojej studni.

16 Twoje źródła nie mogą się rozlewać na
zewnątrz, a twe strumienie, pełne wody, na
otwarte place! 17 Powinny być tylko twoje, nie
dziel ich z obcymi. 18 Niech twoje źródło będzie
błogosławione! Ciesz się żoną poślubioną w
młodości. 19 Przemiła to łania, rozkoszna kozica,
jej piersi upoją cię w każdym czasie, w jej miłości
zawsze znajdziesz ukojenie. 20 Po cóż więc, mój
synu, szukasz przyjemności u cudzej i obejmujesz
inną kobietę?

21 Wiedz, że PAN widzi każdą drogę człowieka i
przenika wszystkie ludzkie ścieżki. 22 Bezbożny

wikła się we własne winy, jest skrępowany więzami swych grzechów. [23] Umrze z braku karności, pogrąży się w bezmiarze swej głupoty.

Prz 6,20–23

Lekcja 17: s. 2, 8

[20] Zachowaj, mój synu, przykazania ojca i nie odrzucaj pouczeń matki. [21] Wypisuj je ciągle w swoim sercu, zawieszaj sobie na szyi. [22] Kiedy będziesz chodził, niech one cię prowadzą, gdy się położysz, niech cię strzegą. Jak tylko się obudzisz, niech mówią do ciebie. [23] Bo przykazanie jest lampą, pouczenie - światłem, a karcące upomnienie - drogą życia.

Prz 10,1.13–14.17–18.23

Lekcja 17: s. 8, 9, 18

[1] Przysłowia Salomona. Mądry syn jest radością ojca, ale głupi syn jest zgryzotą matki.

[13] Na wargach pojętnego jest mądrość, a na grzbiecie nierozumnego - rózga. [14] Mądrzy ukrywają swą wiedzę, natomiast usta głupca szerzą zagładę.

[17] Kto przestrzega karności, jest na ścieżce życia, ale kto lekceważy upomnienie, zdąża na manowce. [18] Kto przechowuje w sobie nienawiść - ma w ustach kłamstwo, a kto rozgłasza oszczerstwa, jest głupcem.

[23] Radością głupca jest czyn bezwstydny, a roztropny czerpie zadowolenie z mądrości.

Prz 11,14

Lekcja 17: s. 20

[14] Bez trafnych zarządzeń upada naród, a zwycięstwo zależy od wielu doradców.

Prz 12,1.15

Lekcja 17: s. 2, 9, 10

[1] Kto kocha karność, kocha także wiedzę, kto nienawidzi upomnienia, jest bezrozumny.

[15] Droga głupca wydaje się słuszna jego oczom, mądry jest ten, kto słucha rady.

Prz 13,1.16.18.24

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10

[1] Syn jest mądry, gdy ojciec go karci, ale szyderca nie słucha upomnienia.

[16] Człowiek mądry działa z rozwagą, a głupiec wszędzie szerzy głupotę.

[18] Kto gardzi karceniem, wybiera nędzę i hańbę, kto słucha upomnienia, zyskuje szacunek.

[24] Kto oszczędza rózgi, nienawidzi syna, a kto go kocha, wdraża go do karności.

Prz 14,3.8–9.16–17

Lekcja 17: s. 9

[3] W ustach głupca jest rózga jego pychy, a mądrych pilnują własne wargi.

[8] Mądrość rozważnego daje mu poznać jego drogę, głupota nierozumnych jest łudzeniem siebie. [9] Głupców zadręcza wina, wśród prawych zaś panuje życzliwość.

[16] Mądry kieruje się bojaźnią i unika złych czynów, głupiec zaś jest wyniosły i pewny siebie. [17] Człowiek zapalczywy kieruje się głupotą, a podstępny budzi nienawiść.

Prz 15,5.10.20.22.32–33

Lekcja 17: s. 2, 9, 10, 20

[5] Głupiec lekceważy karcenie swego ojca, lecz ten, kto zważa na upomnienia, nabywa rozwagi.

[10] Kto zbacza ze ścieżki, poniesie surową karę, a kto nienawidzi upomnienia, ten umrze.

[20] Mądry syn cieszy ojca, natomiast człowiek głupi znieważa swą matkę.

[22] Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą doradców będą wykonane.

[32] Kto odrzuca karcenie, gardzi samym sobą, a kto słucha upomnienia, kształtuje swe serce. [33] Bojaźń PANA jest szkołą mądrości, a chwałę poprzedza pokora.

Prz 16,9

Lekcja 17: s. 9

[9] Serce człowieka obmyśla drogę, lecz PAN kieruje jego krokami.

Prz 17,9.25

Lekcja 17: s. 9, 18

[9] Jeśli chcesz, żeby cię ludzie kochali, przebaczaj im winy, bo ten, kto jest pamiętliwy, traci przyjaciół.

[25] Głupi syn jest zmartwieniem ojca i goryczą tej, która go urodziła.

Prz 18,2

Lekcja 17: s. 9

[2] Głupiec nie ma upodobania w roztropności, a tylko w pomysłach swojego serca.

Prz 19,1.18.26

Lekcja 17: s. 2, 8, 9, 10

1 Więcej wart ubogi, który postępuje uczciwie, niż ten, kto ma obłudne wargi i w dodatku jest głupcem.

18 Karć swego syna, bo jeszcze jest nadzieja, ale uważaj, by nie zadać mu śmierci.

26 Kto znieważa ojca i wypędza matkę, jest synem bezwstydnym i nikczemnym.

Prz 20,3.9.11.19

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 9, 18

3 Sławę zyskuje człowiek, który przerywa spór, ale każdy głupiec lubi się kłócić.

9 Któż mógłby powiedzieć: Mam czyste serce, jestem wolny od grzechu?

11 Już młodzieńca można poznać po działaniu, gdy się zbada, czy jego czyny są czyste i prawe.

19 Kto ugania się za plotkami, zdradzi tajemnice, nie wiąż się z człowiekiem gadatliwym.

Prz 21,2

Lekcja 17: s. 2

2 Człowiekowi wydaje się, że każda jego droga jest prosta, ale PAN bada serce.

Prz 22,6.15

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 8, 9, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Ucz dziecko właściwego postępowania, a nawet w starości nie zejdzie z dobrej drogi.

15 W sercu młodzieńca tkwi głupota, ale rózga karności wypędzi ją stamtąd.

Prz 23,13–14

Lekcja 17: s. 8, 9, 10

13 Nie skąp chłopcu kary, bo kiedy uderzysz go rózgą, nie umrze. 14 Zadasz mu ból, ale jego życie uchronisz od krainy umarłych.

Prz 24,16

Lekcja 17: s. 21

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

Prz 25,11–12

Lekcja 17: s. 5

11 Złote jabłka zdobiące srebrne naczynia - to słowa wypowiedziane w stosownym czasie. 12 Złoty pierścień i naszyjnik ze szczerego złota - to upomnienie mędrca skierowane do uszu słuchającego.

Prz 26,3.11

Lekcja 17: s. 9

3 Na konia bicz, na osła powróz, a na grzbiet głupców - rózga.

11 Jak pies powraca do swoich wymiocin, tak głupiec wciąż powtarza swe głupstwa.

Prz 27,1–2.12.17

Lekcja 17: s. 13, 18, 19, 20

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne wargi.

12 Rozważny dostrzega zło i chowa się przed nim, niedoświadczeni zaś idą przed siebie i ponoszą szkodę.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 28,26

Lekcja 17: s. 9

26 Kto polega na własnym rozumie, jest głupcem, a kto się kieruje mądrością, znajdzie ocalenie.

Prz 29,11.15.17

Lekcja 17: s. 8, 9, 10

11 Głupiec wybucha wielkim gniewem, ale mądry w końcu go uspokaja.

15 Rózga i upomnienie udzielają mądrości, a zuchwały młodzieniec przynosi wstyd matce.

17 Karć swego syna, a będziesz się cieszył i twoja dusza odczuje zadowolenie.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 17: s. 3, 16, 18

5 Każde słowo Boga jest pewne. On jest tarczą tych, którzy u Niego szukają opieki. 6 Do Jego słów niczego nie dodawaj, aby cię nie skarcił i nie uznał za kłamcę.

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 17: s. 20

9 Lepiej jest dwojgu niż człowiekowi samotnemu.
We dwoje osiąga się lepszy zysk z pracy. 10 Gdy
bowiem jedno upadnie, drugie pomaga mu wstać.
Przeciwnie - gdy samotny człowiek upadnie, nie
ma nikogo, kto by go podniósł.

Koh 7,9

Lekcja 17: s. 9

9 Nie pozwalaj, by twój duch rozpalał się
gniewem, bo tylko głupcy noszą w sobie
skłonność do gniewu.

Koh 8,11

Lekcja 17: s. 9

11 Ponieważ nie wydaje się natychmiast wyroku za
złe czyny, ludzkie serce pozostaje bardzo skłonne
do czynienia zła.

Koh 12,13–14

Lekcja 17: s. 1

13 A oto ostatnie słowo po wszystkim, czego
wysłuchałeś: Boga się bój i przestrzegaj Jego
przykazań, bo to jest cały człowiek. 14 Ponieważ
wszystkie czyny Bóg przywoła na sąd, również i
te ukryte: zarówno dobre, jak i złe.

Księga Izajasza

Iz 55,6–11

Lekcja 17: s. 2, 4, 16

6 Szukajcie PANA, kiedy daje się znaleźć,
wzywajcie Go, kiedy jest blisko! 7 Niech
niegodziwy porzuci swą drogę, a człowiek
występny swoje zamysły! Niech wróci do PANA,
aby obdarzył go miłością, do naszego Boga, gdyż
On jest hojny w przebaczaniu! 8 Bo moje myśli nie
są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi
drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje
nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a
moje myśli nad waszymi myślami! 10 Bo deszcz i
śnieg spadają z nieba nie po to, by tam wrócić,
lecz aby nawodnić ziemię, użyźnić ją i zapewnić
urodzaj, aby mogła dać nasienie siewcy i
dostarczyć chleb spożywającemu.

11 Tak samo jest z moim słowem. Wychodzi ono z
ust moich, nie po to, by wrócić do Mnie
bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i
spełnić to, z czym je posłałem.

Księga Jeremiasza

Jr 17,9

Lekcja 17: s. 4

9 W sercu człowieka rodzi się podstęp. Któż może
poznać jego myśli?

Jr 29,11–14

Lekcja 17: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

11 Tylko Ja znam plany, które mam względem was
- wyrocznia PANA - plany pomyślności, a nie
nieszczęścia, aby spełnić wasze nadzieje na
przyszłość. 12 Jeśli wezwiecie Mnie, przyjdziecie,
będziecie się modlić do Mnie, wtedy was
wysłucham. 13 Jeśli będziecie Mnie szukać,
znajdziecie Mnie. Jeśli całym sercem będziecie
szukać mojej woli, 14 dam się wam znaleźć -
wyrocznia PANA. Odmienię wasz los, zgromadzę
was ze wszystkich narodów i ze wszystkich
miejsc, do których was wypędziłem - wyrocznia
PANA. Sprowadzę was z powrotem na to miejsce,
z którego was uprowadziłem.

Lamentacje

Lm 3,32

Lekcja 17: s. 9, 10

32 Chociaż poniży - znów litość okaże w ogromie
swej łaskawości.

Księga Ezechiela

Ez 18,4.20

Lekcja 17: s. 4

4 Bo każde życie ludzkie zależy ode Mnie. Moje
jest życie ojca i życie syna. Każdy jednak, kto
grzeszy, umrze.

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,2–16.23–24.43–48

Lekcja 17: s. 1, 3, 5, 7, 8, 10, 17, 18, 19

2 Wtedy odezwał się i zaczął nauczać: 3
"Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich
należy królestwo niebieskie. 4 Szczęśliwi, którzy
cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. 5
Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiądą ziemię. 6
Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni
sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni.

7 Szczęśliwi miłosierni, ponieważ oni dostąpią
miłosierdzia. 8 Szczęśliwi, którzy mają czyste
serce, ponieważ oni będą oglądać Boga. 9
Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ
oni zostaną nazwani synami Bożymi. 10 Szczęśliwi,
którzy są prześladowani za sprawiedliwość,
ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. 11
Jesteście szczęśliwi, gdy was znieważają,
prześladują i oczerniają z mojego powodu.

12 Cieszcie się i radujcie, bo wielka jest wasza
zapłata w niebie. Tak samo przecież
prześladowano proroków, którzy byli przed wami.
13 Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci
swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje
się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i
podeptanie przez ludzi. 14 Wy jesteście światłem
dla świata. Nie może się ukryć miasto położone
na górze. 15 Nie zapala się też lampy po to, by ją
schować pod garncem, lecz stawia się ją na
świeczniku, żeby świeciła wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak też niech świeci wasze światło dla
ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili
waszego Ojca, który jest w niebie

23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?
48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,34

Lekcja 17: s. 18

34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy
zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć
swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12.26–27

Lekcja 17: s. 2, 7, 8, 12, 17, 19

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

12 Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem
wymaga Prawo i Prorocy.

26 Każdy, kto słucha tych moich słów, ale nie
wprowadza ich w czyn, podobny jest do człowieka
głupiego, który dom zbudował na piasku. 27 Spadł
ulewny deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne
wiatry i uderzyły w ten dom, a on się zawalił. A
upadek jego był wielki.

Mt 10,28–31

Lekcja 17: s. 17

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż
duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego,
który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. 29
Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną
monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na
ziemię wbrew woli waszego Ojca. 30 Jeśli zaś
chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są
wszystkie policzone. 31 Nie bójcie się więc! Wy
jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Mt 18,21–35

Lekcja 17: s. 17

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy
mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini?
Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział:
"Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt
siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie
podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć
się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić,
przyprowadzono mu dłużnika, który był mu
winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie
miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z
żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten
sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał:
«Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27
Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług
mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał
innego sługę swego pana, który był mu winien sto
denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił:
«Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na
ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko
ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i
wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim
swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i
powiedział: «Jesteś złym człowiekiem!
Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i
ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim
dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?».
34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie
odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami
mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was
szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 17: s. 3, 12, 19

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 17: s. 7, 8, 17

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–30

Lekcja 17: s. 6, 19

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan
mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś,
że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać
tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc
przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie
odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu
talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i
będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma,
zostanie zabrane nawet to, co ma. 30 A
nieużytecznego sługę wyrzućcie na zewnątrz, w
ciemności. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów».

Mt 28,18–20

Lekcja 17: s. 5, 11, 12, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

18 A Jezus podszedł do nich i powiedział:
"Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. 19
Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich
narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i
Syna, i Ducha Świętego! 20 Nauczajcie ich, aby
zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto
Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca
świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 11,25–26

Lekcja 17: s. 7, 10, 12, 19

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy przystępujecie do modlitwy,
przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby
również wasz Ojciec, który jest w niebie,
przebaczył wasze przewinienia. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,40

Lekcja 17: s. 2

40 Uczeń nie jest większy od nauczyciela. Ale
każdy należycie wykształcony będzie jak jego
nauczyciel.

Łk 9,23–25

Lekcja 17: s. 5, 6, 17

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali. 25 Jaka z tego korzyść dla człowieka, jeśli
zdobędzie cały świat, a siebie samego zatraci albo
skrzywdzi?

Łk 10,2.20

Lekcja 17: s. 11, 12, 14, 18

2 Mówił do nich: "Żniwo jest wprawdzie wielkie,
ale mało robotników. Proście więc Pana żniwa,
aby wysłał robotników na swoje żniwo.

20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam
poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze
imiona są zapisane w niebie.

Łk 11,28

Lekcja 17: s. 1, 4

28 Lecz On powiedział: "Szczęśliwi są raczej ci,
którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je.

Łk 12,13–48

Lekcja 17: s. 6

13 Ktoś z tłumu odezwał się do Niego:
"Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, aby
podzielił się ze mną spadkiem. 14 Lecz On mu
odpowiedział: "Człowieku, któż Mnie ustanowił
sędzią albo rozjemcą nad wami?. 15 Powiedział też
do nich: "Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej
chciwości, bo życie nie polega na gromadzeniu
bogactwa ani nie zależy od tego, co się posiada. 16
I opowiedział im przypowieść: "Pewnemu
bogatemu człowiekowi obficie obrodziła ziemia. 17
Zastanawiał się: «Co mam zrobić, skoro nie mam
już gdzie gromadzić plonów?».

18 W końcu postanowił: «Zrobię tak: zburzę moje
spichlerze i zbuduję większe. Tam wszystko
zgromadzę: zboże i moje dobra. 19 I powiem sobie:
Masz wielkie dobra, starczą ci na długie lata;
odpoczywaj, jedz, pij i baw się!». 20 Tymczasem
Bóg powiedział do niego: «Głupcze, tej nocy życie
ci będzie odebrane. Komu więc przypadnie to, co
przygotowałeś?». 21 Tak dzieje się z każdym, kto
skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty
przed Bogiem. 22 Do uczniów zaś powiedział:
"Dlatego mówię wam: Nie martwcie się o życie - o
to, co będziecie jeść; ani o ciało - o to, w co
będziecie się ubierać.

23 Życie bowiem jest czymś ważniejszym niż
jedzenie, a ciało czymś ważniejszym niż odzież. 24
Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani nie zbierają
plonów, nie mają spiżarni ani spichlerza, a Bóg je
karmi. Przecież wy jesteście ważniejsi niż ptaki! 25
Kto z was, zamartwiając się, może przedłużyć
swoje życie choćby o chwilę? 26 Jeśli więc nie
możecie zrobić najmniejszej rzeczy, dlaczego
martwicie się o pozostałe? 27 Przypatrzcie się
polnym kwiatom, jak rosną - nie pracują ani też
nie przędą. A mówię wam: nawet Salomon w
całym swym przepychu nie był tak ubrany jak
jeden z nich.

28 Jeśli więc polną trawę, która dzisiaj jest, a jutro
zostanie spalona, Bóg tak ubiera, to czyż nie tym
bardziej was, ludzie słabej wiary. 29 Dlatego i wy
nie pytajcie o to, co będziecie jeść i pić, i nie
zadręczajcie się tym. 30 O to wszystko zabiegają
ludzie tego świata. Przecież wasz Ojciec wie, że
tego potrzebujecie. 31 Szukajcie Jego królestwa, a
tamto zostanie wam dodane. 32 Nie bój się, mała

trzódko, bo spodobało się waszemu Ojcu dać wam królestwo.

33 Sprzedajcie swoje dobra i wspomóżcie potrzebujących! Sprawcie sobie sakiewki, które się nie zużyją, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej nie ma dostępu ani mól nie niszczy. 34 Bo gdzie jest wasz skarb, tam będzie też wasze serce. 35 Niech wasze biodra będą przepasane, a lampy zapalone. 36 Wy zaś bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, który ma wrócić z wesela, aby zaraz mu otworzyć, gdy przyjdzie i zapuka. 37 Szczęśliwi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy przyjdzie. Zapewniam was, że przepasze się, posadzi ich przy stole i, obchodząc, będzie im usługiwał.

38 Szczęśliwi, jeśli przyjdzie o drugiej czy o trzeciej straży i tak ich zastanie! 39 Zważcie na to, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie przyjdzie złodziej, nie pozwoliłby mu włamać się do swego domu. 40 I wy też bądźcie gotowi, bo w chwili, kiedy się nie spodziewacie, Syn Człowieczy przyjdzie. 41 Wtedy Piotr zapytał: "Panie, czy mówisz tę przypowieść do nas, czy do wszystkich?. 42 Pan odpowiedział: "Kto jest tym wiernym i rozsądnym zarządcą, którego pan ustanowi nad swoją służbą, aby we właściwym czasie rozdawał należne porcje pożywienia?

43 Szczęśliwy sługa, którego pan zastanie przy tej czynności, gdy powróci. 44 Naprawdę mówię wam, że powierzy mu zarząd nad całym swoim majątkiem. 45 Lecz jeśli ten sługa pomyśli sobie: «Mój pan opóźnia swoje przybycie» i zacznie bić sługi i służące, jeść, pić i upijać się, 46 to jego pan nadejdzie w nieoczekiwanym dniu i o nieznanej godzinie. Wtedy odsunie go i umieści wśród niewiernych. 47 Sługa, który poznał wolę swego pana, a nic nie przygotował ani nie postąpił zgodnie z jego wolą, będzie surowo ukarany.

48 Ten zaś, który jej nie poznał, a uczynił coś godnego kary, zostanie ukarany łagodniej. Od każdego, któremu wiele dano, wiele też będzie się wymagać, a komu więcej powierzono, od tego też więcej będą żądać.

Łk 14,28–30

Lekcja 17: s. 12

28 Któż bowiem z was, chcąc zbudować wieżę, najpierw nie usiądzie, aby obliczyć koszty, czy ma na wykończenie? 29 Bo gdyby położył fundament, a nie zdołał dokończyć budowy, wszyscy, którzy by to widzieli, drwiliby z niego: 30 «Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał dokończyć».

Łk 16,10–13

Lekcja 17: s. 6

10 Kto jest wierny w małej rzeczy, jest wierny i w wielkiej; a kto w małej rzeczy jest nieuczciwy, jest nieuczciwy i w wielkiej. 11 Jeśli więc nie jesteście wierni w zarządzaniu nieuczciwą mamoną, kto wam powierzy prawdziwe dobro? 12 I jeśli w cudzych sprawach nie jesteście wierni, kto wam powierzy wasze? 13 Żaden sługa nie może służyć dwom panom, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednemu będzie oddany, a drugiego zlekceważy. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

Ewangelia według św. Jana

J 1,12

Lekcja 17: s. 4, 5

12 Tych zaś, którzy Je przyjęli obdarzyło mocą, aby się stali dziećmi Bożymi. To są ci, którzy wierzą w Jego imię,

J 3,16–18.27–36

Lekcja 17: s. 4, 5

16 Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne. 17 Bóg przecież nie posłał swego Syna na świat, aby go sądził, lecz aby go zbawił. 18 Ten, kto w Niego wierzy, nie podlega sądowi; ten jednak, kto nie wierzy, już został osądzony, ponieważ nie uwierzył w to, kim jest jednorodzony Syn Boży.

27 Jan odparł: "Człowiek nie może posiadać niczego, czego wpierw nie otrzymał z nieba. 28 Wy przecież sami jesteście świadkami, że wyznałem: Nie jestem Chrystusem, lecz zostałem posłany przed Nim. 29 Ten, kto poślubił pannę młodą, jest panem młodym. Przyjaciel zaś pana młodego, który mu towarzyszy i słyszy go, cieszy się ogromnie na jego głos. Taka właśnie radość mnie przepełnia. 30 I trzeba, aby On wzrastał, ja natomiast abym się umniejszał. 31 Ten, kto przybywa z wysoka, jest ponad wszystkim; kto zaś pochodzi z ziemi, do niej przynależy i mówi po ziemsku. Ten, kto przybywa z nieba, jest ponad wszystkim

32 i daje świadectwo o tym, co widział i słyszał; tymczasem nikt nie przyjmuje jego świadectwa. 33 Ten jednak, kto przyjął jego świadectwo, tym samym potwierdził, że Bóg jest prawdomówny. 34 Ten, kogo Bóg posłał, głosi Jego naukę, gdyż Bóg daje mu swego Ducha bez ograniczeń. 35 Ojciec miłuje Syna i wszystko przekazał w Jego ręce. 36

Stąd każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. Kto natomiast nie jest posłuszny Synowi, nie będzie miał udziału w tym życiu, lecz ciąży na nim gniew Boży.

J 4,23–24

Lekcja 17: s. 11, 12

23 Nadchodzi jednak godzina, a właściwie już jest, kiedy prawdziwi czciciele będą wielbili Ojca w Duchu i w prawdzie. Zresztą takich czcicieli pragnie sam Ojciec. 24 Bóg jest duchem, stąd też ci, którzy Go wielbią, winni to czynić w Duchu i w prawdzie.

J 13,12–17

Lekcja 17: s. 1, 2, 3, 12

12 Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę, ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić: "Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? 13 Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i słusznie mówicie, bo Nim jestem. 14 Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam przykład, abyście tak postępowali wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. 16 Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego, kto go posłał.

17 Jeśli nawet wiecie to wszystko, szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie to spełniać.

J 14,15.21.23–24

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 8, 10, 22, 23

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali moje przykazania.

21 Kto zna moje przykazania i postępuje według nich, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, doświadczy miłości mego Ojca i Ja także go umiłuję i mu się objawię.

23 Jezus mu odpowiedział: "Każdy, kto Mnie miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy u niego mieszkać. 24 Ten, kto Mnie nie miłuje, nie przestrzega mojej nauki. Nauka, jednak, której słuchacie, nie jest moja, lecz Ojca, który Mnie posłał.

J 15,5

Lekcja 17: s. 20

5 Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 17: s. 5, 12, 14

8 Otrzymacie jednak moc Ducha Świętego, który zstąpi na was, i staniecie się moimi świadkami w Jeruzalem, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Dz 2,42–47

Lekcja 17: s. 11

42 Wszyscy postępowali zgodnie z nauką apostołów, żyli we wspólnocie braterskiej, łamali chleb i modlili się. 43 A wszystkich ogarniał lęk, gdyż apostołowie czynili wiele cudów i znaków. 44 Wszyscy wierzący stanowili jedno i wszystko mieli wspólne. 45 Sprzedawali swoje posiadłości i majątki i rozdzielali je wszystkim stosownie do potrzeb. 46 Codziennie jednomyślnie gromadzili się w świątyni. Łamali chleb po domach, a pokarm przyjmowali z radością i prostotą serca.

47 Wielbili Boga, a wszyscy ludzie odnosili się do nich życzliwie. Pan zaś codziennie pomnażał liczbę tych, którzy mieli być zbawieni.

Dz 4,12.32

Lekcja 17: s. 4, 11

12 Tylko dzięki Niemu można być zbawionym. Bo nie dano ludziom żadnego innego imienia pod niebem, w którym możemy być zbawieni.

32 Wszyscy wierzący mieli jedno serce i jedną duszę. Nikt z nich nie uważał za swoje tego, co posiadał, ale wszystko było wspólne.

Dz 5,42

Lekcja 17: s. 11

42 Codziennie nauczali w świątyni i po domach, głosząc Ewangelię o Chrystusie Jezusie.

Dz 23,1

Lekcja 17: s. 20

1 Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 17: s. 20

16 Dlatego staram się mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i ludzi.

List do Rzymian

Rz 2,21

Lekcja 17: s. 17

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

21 Otóż: Ty, który nauczasz innych, nie pouczasz
siebie samego. Ty, który głosisz: "Nie kradnij,
kradniesz.

Rz 3,10–12.23

Lekcja 17: s. 4

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani
jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma takiego,
który by szukał Boga. 12 Wszyscy zbłądzili,
wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego,
kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego.

23 Wszyscy przecież zgrzeszyli i zostali pozbawieni
chwały Boga,

Rz 5,3–5.8.12–14

Lekcja 17: s. 4, 17

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

8 Tymczasem Bóg okazuje swoją miłość do nas
przez to, że Chrystus umarł za nas, kiedy byliśmy
jeszcze grzesznikami.

12 Dlatego, jak przez jednego człowieka przyszedł
na świat grzech, a przez grzech śmierć, i w ten
sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, gdyż
wszyscy zgrzeszyli.... 13 Grzech bowiem był na
świecie już przed Prawem, ale grzech nie może
obciążać, gdy nie ma Prawa. 14 A śmierć
zapanowała przecież od Adama do Mojżesza
również nad tymi, którzy nie popełnili grzechu
podobnego do grzechu Adama. On jest obrazem
Tego, który miał przyjść.

Rz 6,23

Lekcja 17: s. 4

23 Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, a darem
Boga - życie wieczne w Chrystusie Jezusie,
naszym Panu.

Rz 8,1–10.28–29.36–39

Lekcja 17: s. 2, 4, 17, 20

1 Oto teraz nie ma wyroku potępiającego dla tych,
którzy są w Chrystusie Jezusie, 2 gdyż prawo
Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie,
uwolniło cię od prawa grzechu i śmierci. 3 Co było
niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je
bezsilnym, tego dokonał Bóg, posyłając swego
Syna w ciele podobnym do ciała grzesznego. W
tym ciele potępił On grzech, 4 aby nakaz Prawa
wypełnił się w nas, którzy nie postępujemy
według ciała, ale według Ducha. 5 Ci bowiem,
którzy są cieleśni, myślą o sprawach ciała, ci zaś,
którzy są duchowi - o sprawach Ducha.

6 Otóż myślenie Ducha prowadzi do życia i pokoju,
a myślenie ciała - do śmierci, 7 gdyż myślenie
ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie uznaje ono
bowiem, ani nie może uznawać prawa Bożego. 8
Ci więc, którzy postępują według ciała, nie mogą
się podobać Bogu. 9 Wy jednak nie jesteście w
ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga w was
mieszka. Jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, to
nie należy do Niego. 10 Lecz jeśli Chrystus jest w
was, to chociaż ciało jest śmiertelne z powodu
grzechu, Duch daje życie dzięki
usprawiedliwieniu.

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i
którzy zostali powołani zgodnie z Jego
wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich
dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim
odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości
Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym
Panu.

Rz 12,1–21

Lekcja 17: s. 5, 7, 10, 12, 18, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe. 3 Mocą danej mi łaski
nakazuję każdemu z was, aby nikt nie miał zbyt
wysokiego mniemania o sobie, ale niech każdy
ocenia siebie trzeźwo według miary, jaką Bóg dał
każdemu w wierze. 4 Bo podobnie jak liczne są
części jednego ciała, a każda z nich spełnia inne
zadanie, 5 tak też my liczni stanowimy jedno ciało
w Chrystusie, będąc dla siebie nawzajem
częściami.

6 Mamy zaś różne dary według danej nam łaski.
Ma ktoś dar proroctwa? Niech prorokuje zgodnie
z wiarą. 7 Otrzymał ktoś dar posługi? Niech
posługuje. Ktoś inny - dar nauczania? Niech
naucza. 8 Jeszcze inny - dar zachęcania? Niech
zachęca. Kto rozdaje, niech rozdziela z prostotą.
Ten, kto przewodzi, niech to wykonuje z
gorliwością. Kto okazuje miłosierdzie, niech to
czyni z radością. 9 Miłość niech będzie
nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra.
10 Serdeczni w braterskiej miłości wzajemnie się
wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku.

11 Nie traćcie gorliwości, bądźcie płomiennego
ducha, służcie Panu. 12 Radujcie się nadzieją, w
ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. 13
Wspomagajcie świętych, przestrzegajcie
gościnności. 14 Błogosławcie tych, którzy was
prześladują; błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15
Radujcie się z radosnymi, płaczcie z płaczącymi.

16 Bądźcie jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co
wyniosłe, ale miejcie upodobanie w tym, co
skromne. Nie bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu
złem za złe nie odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla
wszystkich ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze
wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój. 19
Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej kiedy
twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest
spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz
nad jego głową rozżarzone węgle.

21 Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj
dobrem.

Rz 13,1–5.8–10

Lekcja 17: s. 7, 19

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje
władzom, którym podlega. Nie ma bowiem
władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda,
która istnieje, została ustanowiona przez Boga. 2
Dlatego ten, kto sprzeciwia się władzy, występuje
przeciw porządkowi Boga, a ci, którzy występują
przeciw porządkowi, sami na siebie ściągają karę.
3 Sprawujący władzę nie wywołują lęku u tych, co
dobrze czynią, ale u tych, którzy czynią źle.
Chcesz więc nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest przecież na
służbie u Boga, aby cię zachęcić do dobrego. Jeśli
natomiast źle postępujesz, lękaj się, bo nie na
darmo nosi miecz. Jest przecież na służbie u
Boga, sprowadzając gniew na tego, kto dopuszcza
się zła. 5 Dlatego trzeba się jej podporządkować
nie tylko ze względu na karę, ale i ze względu na
sumienie.

8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz wzajemnej
miłości. Ten bowiem, kto miłuje bliźniego,
wypełnił Prawo. 9 Ponieważ przykazania: Nie
dopuścisz się cudzołóstwa, nie popełnisz
morderstwa, nie będziesz kradł, nie będziesz
pożądał, i każde inne, zawiera się w tym:
Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie
samego. 10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu.
Miłość jest więc pełnią Prawa.

Rz 14,12–13.19

Lekcja 17: s. 5, 6, 7, 12, 20

12 Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu. 13 Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej
zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu
powodu do potknięcia się lub upadku.

19 Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co
służy wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,1–2

Lekcja 17: s. 5, 6, 7, 11, 12

1 My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy
dźwigać ułomności słabych, a nie szukać
upodobania w sobie samych. 2 Każdy z nas niech
się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i
zbudowania.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,26–31

Lekcja 17: s. 22, 23

26 Bracia! Przypatrzcie się waszemu powołaniu!
Według osądu ludzkiego niewielu wśród was jest
mądrych, niewielu wpływowych i niewielu
szlachetnie urodzonych. 27 Tymczasem Bóg
wybrał właśnie to, co dla świata jest głupie, aby
zawstydzić mądrych, i to, co słabe w oczach
świata, aby zawstydzić mocnych. 28 Bóg wybrał
właśnie to, co w ocenie świata nie jest szlachetnie
urodzone, co jest wzgardzone, i to, co nie jest,
aby unicestwić to, co jest. 29 W ten sposób nikt nie
może wynosić się wobec Boga. 30 On zjednoczył
nas z Chrystusem Jezusem, który stał się dla nas
Bożą mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i
odkupieniem,

31 aby jak to jest napisane: Kto chce się chlubić,
niech się chlubi Panem.

1 Kor 2,9–14

Lekcja 17: s. 4, 17

9 Napisano bowiem: czego oko nie widziało ani
ucho nie słyszało, w serce człowieka nie wstąpiło,
to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. 10 Bóg
objawił nam to przez Ducha, a Duch przenika
wszystko, nawet głębokości Boga. 11 Któż bowiem
wie, co kryje się w człowieku, jeśli nie duch
człowieka, który w nim jest? Tak i Boga nikt by
nie poznał, gdyby nie Duch Boży. 12 My nie
otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od
Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga. 13 Nie
głosimy tego uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, ale dzięki pouczeniom Ducha,
przedstawiamy sprawy duchowe tym, którzy są z
Ducha.

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy.

1 Kor 3,19–20

Lekcja 17: s. 16

19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u
Boga, gdyż napisano: Usidla Bóg mędrców mimo
ich przebiegłości. 20 I znowu: Bóg wie, że zamysły
mędrców są czcze.

1 Kor 4,1–2.14–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 6, 19

1 Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i
zarządców tajemnic Boga. 2 Od zarządców zaś
oczekuje się, by każdy z nich był wierny.

14 Nie piszę o tym, aby was zawstydzić, lecz
abyście to, jako moje ukochane dzieci, zrozumieli.
15 Choćbyście mieli dziesiątki tysięcy
wychowawców w Chrystusie, ojców macie
niewielu, a właśnie ja w Chrystusie Jezusie
zrodziłem was przez Ewangelię. 16 Dlatego
zachęcam was: bądźcie moimi naśladowcami!

1 Kor 6,12–20

Lekcja 17: s. 6

12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest
pożyteczne. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu
nie poddam się w niewolę. 13 Pokarm jest dla
żołądka, a żołądek dla pokarmu. Bóg natomiast
unicestwi i jedno, i drugie. Ciało nie jest dla
rozpusty, ale dla Pana, a Pan dla ciała. 14 Bóg,
który wskrzesił Pana, i nas wskrzesi swoją mocą.
15 Czyż nie wiecie, że wasze ciała są częścią Ciała
Chrystusa? Czy wezmę część Ciała Chrystusa i
zrobię ją częścią ciała nierządnicy? Przenigdy! 16
Czy nie wiecie, że ten, który łączy się z
nierządnicą, jest z nią jednym ciałem? Będą
bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym
ciałem.

17 Ten, kto łączy się z Panem, jest z Nim jednym
duchem. 18 Uciekajcie przed rozpustą! Każdy inny
grzech, który popełnia człowiek, jest poza ciałem,
ale kto oddaje się rozpuście, grzeszy przeciw
własnemu ciału. 19 Czy nie wiecie, że wasze ciało
jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was?
Macie Go od Boga i nie należycie już do siebie. 20
Bóg przecież wykupił was za wielką cenę.
Oddajcie więc Bogu chwałę w waszym ciele!

1 Kor 10,13.31

Lekcja 17: s. 4, 5, 17, 21

13 Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg,
który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni
ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże
sposób jej przezwyciężenia.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 11,1.29–32

Lekcja 17: s. 1, 2, 8, 9, 10

1 Bądźcie moimi naśladowcami, jak ja jestem
naśladowcą Chrystusa.

29 Kto bowiem je i pije, a nie zważa na Ciało
Pańskie, je i pije na własną zgubę. 30 Właśnie
dlatego tak wielu wśród was jest słabych i
chorych, wielu też zmarło. 31 Gdybyśmy siebie
samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni. 32 A gdy
Pan nas sądzi, wówczas karci nas w tym celu,
abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem.

1 Kor 12,4–7.11

Lekcja 17: s. 5

4 Różne są dary, ale Duch jest jeden. 5 Różne są
posługi, ale Pan jest jeden. 6 Różne są działania,
ale jeden jest Bóg, który sprawia wszystko we
wszystkich. 7 W każdym uwidacznia się działanie
Ducha dla wspólnego dobra.

11 A wszystko to daje jeden i ten sam Duch,
rozdzielając każdemu, jak chce.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 17: s. 7, 8, 9, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 17: s. 19

33 Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre
obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–4

Lekcja 17: s. 9

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg
wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we
wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy
potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w
jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym
sami jesteśmy pocieszani przez Boga.

2 Kor 2,6–8.14–17

Lekcja 17: s. 7, 9, 18

6 Ta kara, którą wymierzyła mu większość
spośród was, niech już wystarczy. 7 Teraz raczej
wybaczcie mu i pocieszcie go, aby nie popadł w
większy smutek. 8 Zachęcam też, aby mu okazać
miłość.

14 Niech będą dzięki Bogu, który pozwala nam
zawsze uczestniczyć w tryumfie Chrystusa i
wszędzie roztacza przez nas woń Jego poznania. 15
Dla Boga jesteśmy bowiem miłą wonią Chrystusa,
zarówno wśród tych, którzy są na drodze do
zbawienia, jak też wśród tych, którzy są na
drodze do zagłady. 16 Dla jednych jesteśmy wonią
śmierci - ku śmierci, dla drugich zaś wonią życia -
ku życiu. A któż jest godny tego zadania? 17 Nie
handlujemy słowem Bożym jak wielu innych, ale
jako wysłani przez Boga głosimy szczerze wobec
Boga w Chrystusie.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 17: s. 2, 12, 20

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

2 Kor 5,9.14–21

Lekcja 17: s. 4, 5, 6, 7, 17, 18, 19

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał. 16
Odtąd więc już nie znamy nikogo według ludzkiej
oceny. I chociaż w ten sposób poznaliśmy
Chrystusa, teraz już nie tak Go poznajemy. 17 Jeśli
ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem.
To, co dawne, przeminęło, a nastało nowe. 18
Wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa
pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę
pojednania.

19 To właśnie Bóg w Chrystusie pojednał świat ze
sobą. On nie poczytał ludziom ich grzechów i w
nas złożył słowo pojednania. 20 Jesteśmy więc
posłani w zastępstwie Chrystusa jako
przedstawiciele Boga, który przez nas zachęca. W
zastępstwie Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie
się z Bogiem! 21 On Tego, który nie znał grzechu,
za nas uczynił grzechem, abyśmy stali się w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 8,1–5

Lekcja 17: s. 6, 12

1 Bracia! Pragniemy, byście wiedzieli o łasce Boga udzielonej Kościołom Macedonii. 2 Chociaż zostali doświadczeni przez wielkie utrapienie, ich ogromna radość i skrajne ubóstwo zaobfitowały bogactwem szczodrości. 3 Na miarę swoich możliwości, a nawet - o czym mogę zaświadczyć - ponad swoje możliwości, sami 4 prosili nas usilnie o łaskę współuczestnictwa w posłudze na rzecz świętych. 5 Uczynili nie tylko to, czego się spodziewaliśmy, ale zgodnie z wolą Bożą samych siebie ofiarowali najpierw Panu, a potem i nam.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 17: s. 17, 18

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy polecają samych siebie, ani porównywać się z nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni są rozsądku.

18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,9–10.15

Lekcja 17: s. 12, 20

9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze względu na Chrystusa raduję się z moich słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy jestem mocny.

15 Bardzo chętnie poniosę więc wszelkie koszty, a nawet samego siebie ofiaruję za was. Czy dlatego, że was bardziej miłuję, sam mam być mniej miłowany?

List do Galatów

Ga 1,10

Lekcja 17: s. 6

10 A zatem, czy zabiegam o względy ludzi, czy Boga? Czy ludziom staram się przypodobać? Gdybym chciał się przypodobać ludziom, nie byłbym sługą Chrystusa.

Ga 5,13–14.16–17

Lekcja 17: s. 5, 17, 19

13 Wy zatem, bracia, zostaliście powołani do wolności. Tylko nie pojmujcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, lecz służcie sobie nawzajem z miłością. 14 Przecież całe Prawo zawiera się w tym jednym nakazie: Miłuj bliźniego jak siebie samego.

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie.

Ga 6,1–2.10

Lekcja 17: s. 5, 7, 9, 12

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak wypełnicie prawo Chrystusa.

10 Dopóki mamy okazję, czyńmy dobrze wszystkim, zwłaszcza tym, którzy są nam bliscy w wierze.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 17: s. 20

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn niebieskich wszelkiego błogosławieństwa duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa. Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni przez Tego, który wszystko czyni według postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,
Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest
Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia
tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego
majestat.

Ef 4,1–3.14–16.25.29.31–32

Lekcja 17: s. 2, 5, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście
postępowali w sposób godny powołania, jakim
zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą,
delikatnością i cierpliwością znoście jedni
drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować
jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

14 Obyśmy nie byli już dziećmi niesionymi przez
fale i poddanymi prądom błędnej nauki głoszonej
przez ludzi przewrotnych i przebiegłych, którzy
łudzą fałszem. 15 Bądźmy natomiast szczerzy w
miłości i wzrastajmy pod każdym względem ku
Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. 16 Z
Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki
mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując
siebie w miłości.

25 Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi
prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy
jedno.

29 Niech z waszych ust nie wychodzi żadne
nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące,
aby stosownie do potrzeb dawało łaskę
słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i
wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem
łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie,
tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,4.15–17.19–20

Lekcja 17: s. 6, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 21

4 Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne
postępowanie, niedorzeczne gadanie czy
niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości.

15 Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wykorzystujcie
okazję, bo dni są złe. 17 Dlatego nie bądźcie
nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola
Pana.

19 Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny i
natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając
Go całym sercem. 20 Zawsze bądźcie za wszystko
wdzięczni Bogu i Ojcu w imię naszego Pana,
Jezusa Chrystusa.

Ef 6,1–8.10–11.18

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, 22, 23

Ej 6,1–3 (pobrano: Ef 6,1–3): W druku błędny skrót Ej. Rozwinięto jako Ef na podstawie tego samego zadania zapamiętywania na stronie 313 oraz pozostałych odwołań na stronie 314.

1 Dzieci, bądźcie posłuszne waszym rodzicom w
Panu, gdyż jest to sprawiedliwe. 2 Czcij swojego
ojca i matkę - to jest pierwsze przykazanie z
obietnicą - 3 aby ci się dobrze powodziło i abyś
cieszył się długim życiem na ziemi. 4 A wy,
ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, lecz
wychowujcie je w karności i posłuszeństwie Panu.
5 Niewolnicy, bądźcie posłuszni ziemskim panom
ze czcią i drżeniem, w prostocie swego serca - jak
Chrystusowi.

6 Nie służcie na pokaz jak ci, którzy ludziom
pragną się przypodobać, ale jak niewolnicy
Chrystusa, wypełniający ochoczo wolę Bożą. 7
Służcie z życzliwością jak Panu, a nie jak ludziom.
8 Wiedzcie, że jeśli ktoś uczyni coś dobrego, Pan
to zwróci i niewolnikom, i wolnym.

10 W końcu bądźcie mocni w Panu Jego potężną
siłą. 11 Włóżcie pełną zbroję Bożą, abyście zdołali
przeciwstawić się zasadzkom diabła.

18 Przy każdej okazji módlcie się w Duchu,
zanosząc prośby i błagania. W tym celu wytrwale
czuwajcie na modlitwie za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 17: s. 13, 20

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który
rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia
Chrystusa Jezusa.

9 Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz
bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim
zrozumieniu, 10 abyście umieli rozeznać to, co
słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i
nienaganni do dnia Chrystusa, 11 przynosząc owoc
sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć
i chwałę Bożą.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 6, 7, 13, 17, 19, 21

3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach,
lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych
od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o
swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie
w sobie takie usposobienie, jakie też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, mając naturę Boga, nie
uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z
Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując
naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z
zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż
do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

12 Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
to nie tylko wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym
bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i
drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg
bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie
z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie bez
narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można
było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako
nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i
przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak
gwiazdy na niebie. 16 Kierujcie się słowem życia,
abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie
biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem.

Flp 3,13–17

Lekcja 17: s. 2, 18

13 Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem
cel. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest
za mną, a zwracając się ku temu, co przede mną,
14 biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg
wzywa w górę w Chrystusie Jezusie. 15 Będąc
doskonałymi, tak właśnie rozumujmy; a gdybyście
nawet inaczej rozumowali, Bóg was oświeci. 16
Jeśli zaś jesteśmy na właściwej drodze,
podążajmy nią dalej. 17 Bracia, naśladujcie mnie i
patrzcie na tych, którzy postępują według
naszego przykładu.

Flp 4,6–8.11–13

Lekcja 17: s. 6, 11, 17, 18, 19, 20

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5, 10, 13, 20

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to
usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i
prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego
woli we wszelkiej mądrości i duchowym
zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana,
podobając Mu się we wszystkim, przynosząc
owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w
poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni,
zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej
wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie
Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w
dziedzictwie świętych w światłości.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych.

Kol 2,6–8

Lekcja 17: s. 3, 4

6 Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako
Pana, dalej w Nim postępujcie: 7 w Nim
zakorzenieni i zbudowani, mocni wiarą, której
was nauczono. I bądźcie pełni wdzięczności. 8
Uważajcie, by ktoś was nie zniewolił filozofią i
bezsensownym oszustwem, opartym na ludzkim
podaniu o żywiołach świata. Nie pochodzi to od
Chrystusa.

Kol 3,1–17.20–21.23–25

Lekcja 17: s. 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

20 Dzieci, we wszystkim słuchajcie rodziców. To
bowiem jest miłe Panu. 21 Ojcowie, nie
rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie upadały na
duchu.

23 Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla
Pana, a nie dla ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za
to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie
niewolnikami Pana - Chrystusa, 25 bo kto
postępuje niesprawiedliwie, otrzyma odpłatę za
krzywdę, bez względu na to, kim jest.

Kol 4,2.6

Lekcja 17: s. 11, 18

2 Bądźcie wytrwali w modlitwie, czuwając na niej
w dziękczynieniu.

6 Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,3–13

Lekcja 17: s. 3, 4, 6

3 Nasze głoszenie nie pochodzi przecież z błędu
ani z nieczystych pobudek, ani z podstępu. 4
Skoro Bóg uznał nas za godnych powierzenia nam
Ewangelii, to głosimy ją tak, aby podobać się nie
ludziom, lecz Bogu, który przenika nasze serca. 5
Nigdy bowiem nie posługiwaliśmy się
pochlebstwem, o czym wiecie, ani ukrytą chęcią
zysku, czego Bóg jest świadkiem. 6 Nie szukaliśmy
ludzkiego uznania ani u was, ani u innych. 7 Jako
apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was
ciężarem, ale my staliśmy się pośród was jak
małe dzieci. I jak matka, która tuli swoje
niemowlęta,

8 byliśmy tak pełni życzliwości dla was, że
chcieliśmy dać wam nie tylko Ewangelię Bożą, ale
nawet nasze życie - tak bardzo staliście się nam
drodzy. 9 Przypomnijcie sobie, bracia, nasz trud i
udręczenie. Dniem i nocą pracowaliśmy, gdy
głosiliśmy wam Ewangelię Bożą, aby dla nikogo z
was nie być ciężarem. 10 Wy sami jesteście
świadkami, a także Bóg, jak w świętości, w
prawości i bez zarzutu postępowaliśmy wśród
was, wierzących. 11 Wiecie przecież, że jak ojciec
swe dzieci, tak my każdego z was 12
upominaliśmy, zachęcaliśmy i zaklinaliśmy,
abyście postępowali w sposób godny wobec Boga,
który was powołał do chwały swego królestwa.

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu,
ponieważ przyjęliście słowo Boże usłyszane od
nas nie jako słowo ludzkie, ale - jak to jest
naprawdę - jako słowo Boga. Ono działa w was,
wierzących.

1 Tes 4,3–7.10–12

Lekcja 17: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 Jest wolą Boga, abyście byli święci.
Powstrzymajcie się od nierządu. 4 Niech każdy z
was wie, że własne ciało należy traktować z
szacunkiem jako święte, 5 a nie z namiętnym
pożądaniem, jak to czynią poganie, którzy nie
znają Boga. 6 Niech nikt w tej sprawie nie
popełnia wykroczeń i nie oszukuje swego brata,
ponieważ Pan będzie karał za wszystkie takie
czyny, jak to już powiedzieliśmy i
zaświadczyliśmy. 7 Bóg bowiem nie powołał nas
do nieczystości, lecz do świętości.

10 Czynicie to przecież względem wszystkich braci
w całej Macedonii. Zachęcamy was jedynie,

bracia: czyńcie to coraz doskonalej! [11] Usiłujcie zachować spokój, jak wam nakazaliśmy, spełniajcie to, co do was należy, i sami pracujcie na swe utrzymanie, [12] abyście postępując szlachetnie wobec ludzi z zewnątrz, nie byli od nikogo zależni.

1 Tes 5,16–18.22

Lekcja 17: s. 11, 17, 18, 20, 21

[16] Zawsze się radujcie! [17] Módlcie się nieustannie! [18] W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

[22] a unikajcie wszystkiego, co złe!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3.7.10–13

Lekcja 17: s. 2, 4, 6

[3] Pan jest wierny! On was umocni i uchroni od złego.

[7] Sami wiecie, jak trzeba nas naśladować, bo nie próżnowaliśmy u was.

[10] Gdy bowiem byliśmy u was, nakazywaliśmy: "Kto nie chce pracować, niech też nie je!. [11] Słyszymy bowiem, że niektórzy u was próżnują. Nie pracują, lecz udają, że pracują. [12] Nakazujemy im i upominamy ich w Panu Jezusie Chrystusie, aby pracując spokojnie, jedli własny chleb. [13] Wy zaś, bracia, nie zniechęcajcie się w czynieniu dobra.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,1–4

Lekcja 17: s. 11

[1] Zachęcam przede wszystkim, aby zanoszono modlitwy, błagania, prośby i dziękczynienia za wszystkich ludzi: [2] za królów i za wszystkich sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne, w wielkiej pobożności i z godnością. [3] Jest to dobre i miłe w oczach Boga, naszego Zbawiciela, [4] który pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i poznali prawdę.

1 Tm 4,7–8.12

Lekcja 17: s. 3, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[7] Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz się natomiast w pobożności. [8] Ćwiczenia cielesne przynoszą niewielką korzyść. Pobożność zaś jest przydatna do wszystkiego, niesie z sobą obietnicę życia obecnego i przyszłego.

[12] Niech nikt nie lekceważy twego młodego wieku! Przeciwnie, niech biorą z ciebie przykład w mowie, w postępowaniu, w miłości, w wierze i w czystości.

1 Tm 6,6.17–19

Lekcja 17: s. 6, 19

[6] Owszem, pobożność jest wielkim zyskiem dla tego, kto zadowala się tym, co posiada.

[17] Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie, byśmy z tego korzystali. [18] Niech będą dobroczynni, niech się bogacą w dobre dzieła, hojnie rozdając i dzieląc się z innymi. [19] Tak oto gromadząc skarby na przyszłość, zapewnią sobie prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,1–2.15.19–22.24–26

Lekcja 17: s. 7, 8, 9, 11, 17, 18, 19, 21

[1] Ty więc, dziecko moje, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie. [2] To, co usłyszałeś ode mnie wobec licznych świadków, powierz ludziom godnym zaufania, którzy z kolei byliby zdolni nauczać innych.

[15] Staraj się być przed Bogiem pracownikiem wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i wiernie przekazuje słowo prawdy.

[19] Jednak niewzruszenie trwa mocny fundament Boży, na którym widnieje napis: Pan zna tych, którzy do Niego należą oraz Niech unika złego każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. [20] W bogatym domu znajdują się nie tylko złote i srebrne naczynia, ale też z drewna i z gliny. Jedne są szlachetne, a inne pospolite. [21] Jeśli ktoś zachowa czystość w tych sprawach, będzie naczyniem szlachetnym, poświęconym, pożytecznym dla właściciela domu, przydatnym do każdej dobrej czynności. [22] Unikaj młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o

sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi, którzy czystym sercem wzywają Pana.

24 A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie pouczać i cierpliwie znosić przeciwności. 25 Z delikatnością powinien napominać wrogo do niego usposobionych. Może kiedyś Bóg zmieni ich myślenie i dojdą do poznania prawdy. 26 Wówczas wyrwą się z sideł diabła, w jakie zostali uwikłani, żeby pełnić jego wolę.

2 Tm 3,14–17

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 8, 9, 11, 16, 22, 23

14 Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, wiedząc, kim byli twoi nauczyciele! 15 Już od dzieciństwa znasz Pisma święte, które mogą napełnić cię mądrością prowadzącą do zbawienia przez wiarę w Chrystusie Jezusie. 16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości, 17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do każdego dobrego czynu.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 17: s. 3, 16, 17, 20

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne, ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza. Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego kapłana, który nie mógłby współczuć nam w słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16 Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej chwili!

Hbr 5,14

Lekcja 17: s. 8

14 Dojrzali zaś przyjmują pokarm stały, gdyż przez praktykę mają zmysły wyćwiczone do rozróżniania między tym co dobre i złe.

Hbr 10,23–25

Lekcja 17: s. 5, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 20

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24 Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni, dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25 Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się to stało zwyczajem niektórych. Natomiast zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy, że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 12,4–13

Lekcja 17: s. 1, 8, 9, 10

4 Jeszcze bowiem nie stawiliście oporu grzechowi, walcząc aż do krwi! 5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie, będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie jesteście synami!

9 Jeśli bowiem szanowaliśmy naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili, to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby osiągnąć życie! 10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas, jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne, lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje w wychowankach pokojem i sprawiedliwością. 12 Dlatego: Wyprostujcie omdlałe ręce i osłabione kolana! 13 Wyrównajcie ścieżki, po których kroczycie! Oby potykający się nie zbłądził, lecz odzyskał zdrowie!

Hbr 13,15.17–18

Lekcja 17: s. 11, 18

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg wyznających Jego imię.

17 Zaufajcie tym, co wam przewodzą i bądźcie im ulegli. Oni, jako odpowiedzialni za was osobiście, czuwają nad wami. Niech czynią to z radością, a nie z bólem, gdyż to byłoby dla was szkodliwe. 18 Módlcie się za nas. Ufamy bowiem, że nasze sumienie jest czyste, i pragniemy we wszystkim dobrze postępować.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25.27

Lekcja 17: s. 1, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 17, 20, 21, 22, 23

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

27 Człowiekiem religijnym i nieskazitelnie czystym
przed Bogiem Ojcem jest ten, kto sierotom i
wdowom przychodzi z pomocą w ich utrapieniu, a
siebie samego zachowuje czystym od skazy
świata.

Jk 2,10.15–17

Lekcja 17: s. 6, 12, 21

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega
tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

15 Gdyby więc twój brat lub siostra byli nadzy lub
głodni, 16 a ty byś im powiedział: "Idźcie w pokoju,
ogrzejcie się i posilcie, lecz nie dałbyś im tego,
czego potrzebuje ciało, jakąż będą mieli z tego
korzyść? 17 Tak więc wiara, która nie jest
potwierdzona czynami martwa jest sama w sobie.

Jk 3,1

Lekcja 17: s. 17

1 Bracia moi! Nie chciejcie za dużo pouczać
innych, gdyż tym surowiej sami będziemy
sądzeni.

Jk 4,7.13–17

Lekcja 17: s. 8, 18, 19, 21

7 Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się
natomiast diabłu, a ucieknie od was.

13 Dlaczego teraz mówicie: "Dziś lub jutro
pojedziemy do tego miasta, zatrzymamy się tam
przez rok, będziemy handlować i zarabiać? 14 Nie
wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie?
Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i
zaraz znika. 15 Powinniście raczej mówić:
"Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli
żyć będziemy. 16 Wy jednak jesteście zarozumiali i
wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła 17 Kto
bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni,
popełnia grzech.

Jk 5,13.16

Lekcja 17: s. 9, 10, 11, 12, 17, 22, 24

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

13 Jeśli ktoś z was cierpi z powodu nieszczęścia -
niech się modli. Kto zaś jest radosny - niech
wyśpiewuje Bogu.

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–9.14–16

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 5

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On w swoim wielkim
miłosierdziu zrodził nas na nowo do żywej nadziei
przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa, 4
abyśmy osiągnęli dziedzictwo niezniszczalne,
nienaruszone i nieprzemijające. Ono jest wam
zapewnione w niebie, 5 a moc Boża strzeże was
przez wiarę, abyście osiągnęli zbawienie, które
się objawi na końcu czasów. 6 Dlatego cieszcie się
już teraz, nawet jeśli musicie jeszcze odczuwać
smutek z powodu różnych doświadczeń. 7 Są one
potrzebne dla wypróbowania waszej wiary, o
wiele cenniejszej od przemijającego złota, które
przecież oczyszcza się w ogniu. Ukaże się ona w
pełnym blasku, a wy doznacie chwały, uznania i
czci, gdy objawi się Jezus Chrystus.

8 Choć Go nie widzieliście, przecież Go miłujecie;
wierzycie w Niego, chociaż Go nie widzicie.
Dlatego też doznajecie radości niewysłowionej i
pełnej chwały, 9 osiągając cel waszej wiary -
zbawienie dusz!

14 Bądźcie jak posłuszne dzieci i nie ulegajcie
żądzom, które dawniej wynikały z waszej
niewiedzy. 15 W całym swym postępowaniu
stańcie się świętymi na wzór Świętego, który was

powołał. [16] Jest bowiem napisane: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty.

1 P 2,1.11–25

Lekcja 17: s. 5, 7, 18

[1] Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i obłudę, zawiść i wszelkie obmowy!

[11] Umiłowani, proszę was jako wygnańców i pielgrzymów, abyście się powstrzymali od zmysłowych żądz, które przeciwstawiają się duszy. [12] Wśród pogan zachowujcie się nienagannie, aby ci, którzy was oczerniają jako złoczyńców, patrząc na wasze dobre czyny, mogli chwalić Boga w dniu nawiedzenia. [13] Ze względu na Pana podporządkujcie się każdej władzy ustanowionej przez ludzi. Szanujcie króla jako najwyższego władcę [14] i zarządców, ponieważ zostali przez niego upoważnieni, aby karać złych i nagradzać dobrych. [15] Taka jest bowiem wola Boża: abyście swoim dobrym postępowaniem zmuszali do milczenia niewiedzę głupich ludzi.

[16] Jesteście ludźmi wolnymi, nie wykorzystujcie więc wolności jako pretekstu do czynienia zła. Jako słudzy Boga [17] wszystkim okazujcie szacunek! Miłujcie braci! Bójcie się Boga i szanujcie króla! [18] Słudzy, bądźcie posłuszni i pełni szacunku wobec swoich panów, nie tylko dobrych i życzliwych, ale i surowych. [19] Ten bowiem ma łaskę u Boga, kto ze względu na Niego znosi przykrości, niesprawiedliwie cierpiąc. [20] Cóż to za zaszczyt znosić karę za popełnione wykroczenia? Ale gdy postępujecie dobrze i wytrwale znosicie niezasłużone cierpienia, wtedy macie łaskę u Boga!

[21] Do tego bowiem zostaliście powołani! Chrystus również za was cierpiał i zostawił wam przykład, abyście szli Jego śladami. [22] On nie popełnił grzechu ani na Jego ustach nie było fałszu. [23] Gdy Go znieważano, nie odpłacał zniewagami. Gdy cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w ręce sprawiedliwego Sędziego. [24] W swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie. Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany! [25] Byliście jak zbłąkane owce, ale nawróciliście się do waszego Pasterza i Stróża waszych dusz.

1 P 3,8–9.15

Lekcja 17: s. 12, 13, 18, 19

[8] W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i pokorni! [9] Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali błogosławieństwo.

[15] Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej nadziei.

1 P 4,10–13

Lekcja 17: s. 4, 6, 12, 19, 21

[10] Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki każdy z was otrzymał. [11] Jeśli ktoś przemawia, niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. [12] Umiłowani, nie dziwcie się, gdy znajdziecie się w ogniu próby, bo to nic nadzwyczajnego! [13] Ale cieszcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście mogli mieć tym większą radość, gdy się objawi Jego chwała.

1 P 5,7–9

Lekcja 17: s. 5, 18, 19

[7] Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a On zatroszczy się o was. [8] Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak ryczący lew i szuka, kogo by pożreć. [9] Mocni wiarą stawiajcie mu opór. Wiedzcie, że takie same cierpienia muszą znosić wasi bracia w świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–10

Lekcja 17: s. 2, 3, 4, 16

3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego, który nas powołał do udziału w swej chwale i doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej natury i uchronić się przed zepsuciem spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5 Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do poznania opanowanie, do opanowania wytrwałość, do wytrwałości pobożność, 7 do pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości braterskiej miłość.

8 Gdy będziecie w nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący; zapomniał, że został oczyszczony ze swych dawnych grzechów. 10 Dlatego, bracia, dołóżcie starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie upadniecie.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7.9

Lekcja 17: s. 9, 12, 17, 21, 22, 24

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On jest w światłości, mamy łączność między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 2,3–6.9–11.15–17

Lekcja 17: s. 4, 5, 17

3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy, jeżeli przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi, że Go zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto natomiast zachowuje Jego słowa, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała - po tym rozpoznajemy, że jesteśmy w Nim. 6 Kto mówi, że trwa w Nim, powinien tak żyć, jak On żył.

9 Kto mówi, że trwa w światłości, a nienawidzi swego brata, wciąż jest w ciemności. 10 Kto miłuje swego brata, trwa w światłości i nie staje się dla nikogo przyczyną upadku. 11 Kto zaś nienawidzi swego brata, trwa w ciemności i chodzi w ciemności. Nie wie, dokąd zmierza, ponieważ ciemności oślepiły jego oczy.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeżeli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. 16 Wszystko bowiem, co jest na świecie: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha ze spraw doczesnych nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17 Świat jednak przemija, a z nim jego pożądliwość. Kto natomiast wypełnia wolę Bożą, trwa na wieki.

1 J 3,14–16.18

Lekcja 17: s. 17, 19

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje, trwa w śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca, nie ma w sobie życia wiecznego. 16 Po tym rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje życie. My także powinniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą.

1 J 4,7–11.20–21

Lekcja 17: s. 17

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, to my również powinniśmy miłować się wzajemnie.

20 Jeżeli ktoś powie: "Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. 21 Takie otrzymaliśmy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,3.11–15

Lekcja 17: s. 2, 4, 5, 18

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

11 A świadectwo to jest takie, że Bóg dał nam życie wieczne, które jest życiem w Jego Synu. 12 Kto przyjmuje Syna, ma życie. Kto nie przyjmuje Syna Bożego, nie ma życia. 13 Napisałem to wam, wierzącym w imię Syna Bożego, abyście

wiedzieli, że macie życie wieczne. [14] A taka jest pełna ufność, którą w Nim pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się z Jego wolą, On nas wysłuchuje. [15] Jeśli więc wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy, wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 17: s. 4, 20

[24] Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z radością przed Jego majestatem. [25] Jemu niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków, teraz i po wszystkie wieki. Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 3,19

Lekcja 17: s. 10

[19] Ja tych, których kocham, upominam i karcę. Bądź więc gorliwy i popraw się!

Ap 12,10

Lekcja 17: s. 5

[10] I usłyszałem potężny głos mówiący w niebie: "Teraz nadeszło zbawienie, moc i królowanie naszego Boga, i panowanie Jego Chrystusa, bo został zrzucony oskarżyciel naszych braci. On oskarżał ich przed naszym Bogiem w dzień i w nocy,